

क्र. नि.
(२०४)

॥ अथ श्रीसूक्तम् ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अथश्रीमहालक्ष्म्यैनमः ॥ हिरण्यवर्णामितिपंचदशर्चस्य
सूक्तस्यआनंदकर्मचिह्नीतेंदिरासुताऋषयः ॥ श्रीदेवता ॥
आद्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः ॥ चतुर्थीबृहती ॥ पंचमीषष्ठ्यौत्रिष्टुभौ ॥
ततोऽष्टावनुष्टुभः ॥ अंत्याप्रस्तारपक्तिः ॥ जपेविनियोगः ॥
हरिःॐ ॥ हिरण्यवर्णाहरिणींसुवर्णरजतस्रजाम् । चन्द्रांहरिण्यमीलक्ष्मीं
जातवेदोमआवह ॥ १ ॥ तांमआवहजातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यांहरिण्यंविन्देयंगामश्वंपुरुषानहम् ॥ २ ॥ अश्वपूर्वारिथमध्यांहस्तिनाद
प्रमोदिनीम् । श्रियंदेवीमुपह्वयेश्रीमदिवीजुषताम् ॥ ३ ॥ कांसोस्मितां
हिरण्यप्राकारामाद्रांज्वलन्तींतृप्तांतर्पयन्तीम् । पद्मेस्थितांपद्मवर्णातामि
होपह्वयेश्रियम् ॥ ४ ॥ चन्द्रांप्रभासांयशसाज्वलन्तींश्रियंलोकेदेवजुष्टामु
दाराम् । तांपद्मिनीमींशरणमहंप्रपद्येऽलक्ष्मीमेनश्यतांत्वांवृणे ॥ ५ ॥

श्री-
सूक्तम्

२०४

क्र. नि.
(२०५)

आदित्यवर्णेतपसोऽधिजातोवनस्पतिस्तववृक्षोऽथबिल्वः । तस्यफलानि
तपसानुदन्तुमायान्तरायाश्चबाह्याअलक्ष्मीः ॥ ६ ॥ उपैतुमादेवसखःकीर्तिश्च
मणिनासह । प्रादुर्भूतोसुराष्ट्रेऽस्मिन्कीर्तिमृद्धिंदातुमे ॥ ७ ॥ क्षुत्पिपासा
मलांज्येष्ठामलक्ष्मीनाशयाम्यहम् । अभूतिमसमृद्धिंचसर्वानिर्णुदमेगृहात् ॥ ८ ॥
गन्धद्वारांदुराधर्षानित्यपुष्टांकरीषिणीम् । ईश्वरींसर्वभूतानांतामिहोपह्वये
श्रियम् ॥ ९ ॥ मनसःकाममाकूतिंवाचःसत्यमशीमहि । पशूनांरूपमन्न
स्यमयित्रीःश्रयतांयशः ॥ १० ॥ कर्दमेनप्रजाभूतामयिसंभवकर्दम । श्रियंवा
सयमेकुलेमातरंपद्ममालिनीम् ॥ ११ ॥ आपःस्रजन्तुस्निग्धानिचिकीत
वसमेगृहे । निचदेवींमातरंश्रियंवासयमेकुले ॥ १२ ॥ आर्द्रायःकरिणीयष्टिं
सुवर्णाहिममालिनीम् । सूर्याहिरण्यमयीलक्ष्मींजातवेदोमआवह ॥ १३ ॥
आर्द्रापुष्करिणीपुष्टिंपिङ्गलांपद्ममालिनीम् । चन्द्रांहिरण्यमयीलक्ष्मींजात
वेदोमआवह ॥ १४ ॥ तांमआवहजातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम् ।

श्री-
सूक्तम्

२०५

ऋ. नि.
(२०६)

यस्यां॒हिरण्यं॒प्रभू॒तंगा॒वोदा॒स्योऽश्वान्॒विन्दे॒यंपुरु॒षान॒हम् ॥ १५ ॥ यःशुचिः
प्र॒यतो॒भूत्वा॒जुहु॒यादा॒ज्यम॒न्वह॒म् । सू॒क्तं॒पञ्च॒दश॒र्चच॒श्रीका॒मःस॒ततं॒जपेत्
॥ १६ ॥ प॒द्मान॒नेप॒द्मऊ॒रुप॒द्माक्षि॒पद्मसं॒भवे । तन्मै॒भज॒सिप॒द्माक्षि॒येन॒सौख्यं
ल॒भाम्य॑हम् ॥ १७ ॥ अ॒श्वदा॒यैगो॒दायै॒धन॒दायै॒महा॒धने । धनं॒मेल॒भतां॒देवि
सर्व॒कामां॑श्च॒देहि॒मे ॥ १८ ॥ प॒द्मान॒नेप॒द्मवि॒पद्म॒पत्रे॒पद्म॒प्रिये॒पद्म॒दला॒यता॒क्षि ।
विश्व॒प्रिये॒विश्व॒मनो॑ऽनु॒कूले॒त्वत्पा॒दप॒द्मम॒यिसं॒निध॒त्स्व ॥ १९ ॥ पु॒त्रपौ॒त्रध॒नंधा॒न्यं
ह॒स्त्यश्वा॑दि॒गवे॒रथ॒म् । प्र॒जा॒नांभ॒वसी॒माता॒आयु॑ष्मन्तं॒करो॒तुमे ॥ २० ॥
ध॒नम॒ग्नि॒र्धनं॒वायु॒र्धनं॒सूर्यो॑र्ध॒नं॒वसुः । ध॒नमि॒न्द्रो॒बृह॒स्पति॒र्वरु॑णं॒धन॒मस्तु॒मे
॥ २१ ॥ वै॒नते॒यसो॑मं॒पिब॒सोमं॑पिबतु॒वृत्र॒हा । सोमं॒धन॒स्यसो॑मि॒नोम॒ह्यं॒ददा॑तु
सो॒मिनः ॥ २२ ॥ नक्रो॒धो॒नच॑मात्स॒र्यं॒लोभो॑नाशु॒भाम॑तिः । भव॑न्ति॒कृतं
पु॒ण्या॒नांभ॒क्तानां॑श्री॒सूक्तं॑जपेत् ॥ २३ ॥ सर॒सि॒जनि॒लये॒सरो॑ज॒हस्ते॒धवल॑तरां
शु॒कगं॑ध॒माल्य॒शोभे॑ । भग॒वति॒हरि॒वल्ल॒भे॒मनो॒ज्ञे॒त्रिभु॒वनभू॒तिक॒रिप्र॑सीद॒मह्य॑म्

श्री-
सूक्तम्

२०६

क्र. नि.
(२०७)

॥ २४ ॥ विष्णुपत्नींक्षमांदेवींमाधवींमाधवप्रियाम् । लक्ष्मींप्रियसखींदेवीं
नमाम्यच्युतवल्लभाम् ॥ २५ ॥ महालक्ष्मीचविद्महेविष्णुपत्नीचधीमहि ।
तन्नोलक्ष्मीःप्रचोदयात् ॥ २६ ॥ श्रीवर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छो
भमानंमहीयते । धान्यंधनंपशुंबहुपुत्रलाभंशतसंवत्सरंदीर्घमायुः ॥ २७ ॥
॥ इति श्रीसूक्तम् ॥

श्री-
सूक्तम्